

РЕШЕНИЕ

№ 810

гр. София, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10384** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК, във връзка с чл.195б, ал.1 и чл.194, ал.1, т.1, б."б" от Закона за водите, във вр. с чл.166 от ДОПК.

Образувано е по жалба от „Н. системи“ – Е. – [населено място], представлявано от изпълнителния директор инж. Д. Ч. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 38/ 27.09.2021г., издадено от Директора на Б. дирекция „Източно беломорски район“, с който по отношение на дружеството са установени задължения, представляващи дължими такси за разрешеното право за водоземане от повърхностни води съгласно разрешително № 003532/16.02.2005г., продължено с Решение № 290/22.10.2010г., издадени от Министъра на околната среда и водите, за периода 01.04.2019г. – 31.10.2019г. в следния размер: главница: 118 983,20лв. и дължимата законна лихва за периода на забава от 16.02.2020г. до 27.09.2021г. в размер на 19 501,58лв. Жалбоподателят излага доводи за материална незаконосъобразност на обжалваното решение, поради което моли за неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът Директора на Б. дирекция „Източно беломорски район“, чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С разрешително № 003532/16.02.2005г., продължено с Решение № 290/22.10.2010г., издадени от Министъра на околната среда и водите, на [фирма] е предоставено правото на водоземане от яз. „Т.“, изграден на река Т., в землището на [населено място], [община], Софийска област, с разрешена цел - за напояване, с лимит на ползваната вода до 174,0 млн. м³/год. Водоземането по цели и направление се осъществява в съответствие с месечните графици за използване на водите на комплексните и значими язовири, утвърдени от Министъра на околната среда и водите през месеците април, май, юни, юли, август, септември и октомври, с краен срок на действие на разрешителното до 30.10.2020г.

При извършена проверка от експерти на БД И. на 13.01.2020г., обективизирана в констативен протокол № Пз-12/13.01.2020г., във връзка с дължими такси по разрешително № 003532/16.02.2005г., продължено с Решение № 290/22.10.2010г., издадени от Министъра на околната среда и водите, е констатирано, че не е заплатена дължимата такса за водоземане от повърхностни води за периода 01.04.2019г. до 31.10.2019г., която е в размер на 118 983,20лв.

Констативен протокол № Пз-12/13.01.2020г., ведно с покана за доброволно изпълнение на задължението са предявени на титуляря на разрешителното с писмо изх. № ПО-02-111/28.04.2021г.

С писмо изх. № ПО-02-111/28.04.2021г. на [фирма], на основание чл. 195б, ал. 2, т. 3 от Закона за водите е изпратена покана за доброволно изпълнение на дължимата сума за периода 01.04.2019г. до 31.10.2019г. в размер на главница: 118 983,20лв., върху която следва да се начисли и дължимата законна лихва за периода на забава. [фирма] е уведомено, че при неизпълнение в четирнадесетдневен срок, ще се предприемат действия за откриване на производство по установяване на публично държавно вземане и за принудително събиране заедно с лихви и разноски от НАП по реда на ДОПК. Поканата за доброволно изпълнение е получена на 05.05.2021г., видно от известие за доставяне - обратна разписка с бар код номер за идентификация ИД PS 4040 01PJF3 G.

С писмо изх. № ПО-02-111(1)/22.06.2021г., на основание чл.26 от АПК на [фирма] е изпратено уведомление, че започва процедура по принудително събиране на незаплатените доброволно в срок задължения за такси за периода 01.04.2019г. – 31.10.2019г., с което е указана възможността да се яви в Б. дирекция „И. район“, за да се запознае със събраните доказателства в административното производство по установяването на публичното задължение. Също е указано на основание чл. 34 от АПК, за да се гарантират правата му като заинтересована страна в инициираното административно производство от административния орган, че е осигурена възможността да се запознае с административната преписка и всички документи към нея, като при желание може да се снабди с препис от доказателствата по преписката, както и да изрази становище по събраните доказателства, да прави писмени искания и възражение- в случай, че е заплатило задължението си или част от него, да представят доказателство за това. Уведомлението е връчено на дружеството на 24.06.2021г., видно от известие за доставяне – обратна разписка с бар код идентификация ИД PS 4040 01Q76T M. Към датата на издаване на оспорения акт за установяване на публично държавно вземане – 27.09.2021г., [фирма], не е внасяло суми по сметка на БД И. за заплащане на дължимите такси за периода 01.04.2019г. до 31.10.2019г.

С обжалвания Акт за установяване на публично държавно вземане № 38/ 27.09.2021г., издадено от Директора на Б. дирекция „Източно беломорски район“, на основание чл.

195б, ал. 1 и ал. 2 от Закона за водите/ЗВ/, 194, ал. 1, т. 1, б. „а” от ЗВ, във връзка с чл. 166 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс /ДОПК/, подадени декларации с вх. № КД-04-1931/04.02.2020г., съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1, б. „а“, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 1, ал. 3 и ал. 4, чл. 11, ал. 1, посредством чл. 12, ал. 1, т. 3 ал. 3, т. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (Приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., обн. ДВ. бр. 2 от 6 януари 2017г.) , е установено по основание и размер следното задължение на „Н. системи“ – Е.: такси за разрешеното право за водовземане от повърхностни води съгласно разрешително № 003532/16.02.2005г., продължено с Решение № 290/22.10.2010г., издадени от Министъра на околната среда и водите за периода 01.04.2019г. – 31.10.2019г. в следния размер: главница: 118 983,20лв. и дължимата законна лихва за периода на забава от 16.02.2020г. до до 27.09.2021г. в размер на 19 501,58лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.

Оспорваният АУПДВ е издаден от компетентен орган, предвид разпоредбите на чл.195б, ал.1, във връзка с чл.152 от ЗВ. Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл.59, ал.2 от АПК. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Видно е от доказателствата по преписката, че е спазена разписаната в чл.195б, ал.2 от ЗВ процедура, като АУПДВ е съставен въз основа на констатациите от констативните протоколи, обективиращи извършените документални проверки от администрацията на БД И. и съставляващи именно констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението. На жалбоподателя е изпратена и покана за доброволно изпълнение, като му е предоставена възможност за заплащане на задължението. Спазени са правилата на чл.26 АПК и на дружеството-жалбоподател е гарантирано правото на защита в пълен обем, като същото е имало възможност да направи всичките си искания и възражения и да представи относимите писмени доказателства.

По същество, а и това не се оспорва на практика от жалбоподателя, от доказателствата се установява, че дружеството не е заплатило дължимите такси по разрешително № 003532/16.02.2005г. за водоползване от повърхностни води за периода 01.04.2019г. – 31.10.2019г., независимо, че е декларирало по надлежния ред ползваните количества. Поради това и констатациите на административния орган, че таксите за периода 01.04.2019г. – 31.10.2019г. не са били заплатени от дружеството-жалбоподател и към момента на издаване на АУПДВ са дължими, не са оборени от страна на дружеството, а напротив, потвърждават се от събраните по преписката доказателства.

Както се посочи и по-горе относно съобразяване на процедурата по чл.195б, ал.2 от ЗВ, съгласно която актът се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи: 1. извлечения от сметките, по които постъпват таксите; 2. платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; 3. покана към лицето за доброволно изпълнение; 4. констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението, установява се, че оспореният акт е издаден въз основа на представени от дружеството справки за добитите водни количества и декларации по чл.194б от ЗВ за периода 01.01.2019г. – 31.12.2019г., поканата за доброволно

изпълнение и констативните протоколи от проверка за изпълнение на задълженията. Съгласно чл.48, ал.1, т.6 от ЗВ водоползвателите – титуляри на разрешителни имат задължение да измерват и да водят отчет за изземваните и използваните води. Съгласно чл.194б, ал.1 от ЗВ ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни представят информация за изчисляване на дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и съдържащ данните, съгласно тарифата по чл.194, ал.6, въз основа на които се определят таксите. Дружеството-жалбоподател е изпълнило това задължение, като видно от доказателствата по делото, а и това не е спорно между страните, е извършвало измерване и отчет, който е представяло в БД И.. По делото не са представени други данни за ползваните води по процесното разрешително, освен установените от служителите на БД И. в посочените по-горе констативни протоколи, въз основа на подадената от самото дружество информация, която е намерила отражение и в оспорения акт. Видно е, че размерът на задълженията отговаря на декларираните от самото дружество размер на ползваното по месеци от април до октомври 2019г. количество вода и не се установява да съществуват каквито и да било разминавания, като административният орган е приел за достоверни представените от жалбоподателя и декларираните данни относно изтезото водно количество за отчетния период. Въз основа на декларираните от самото дружество количества са изчислени и задълженията. Видно от представените месечни отчети и протоколи от жалбоподателя, се установява, че декларираните от него отчетни годишен обем при водовземане от язовир Т., е правилно изчислен /сумиран/ от административният орган и възлиза на 130 750 772 куб.м, а не както се твърди на 74 194 372 куб.м.

Не се спори, че размерът на таксата за водовземане е определен в Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (Приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., обн. ДВ. бр. 2 от 06.01.2017г.) с цел на водовземането за напояване. Дължимите такси за водовземане от повърхностни води, за периода от 01.04.2019г. до 31.10.2019г., са изчислени на база пропуснатото водно количество и подадена декларация с вх. № КД-04-1931/04.02.2020г.: за $130\ 750\ 772\text{м}^3 \times 0,0013\text{лв}/\text{м}^3 \times 0,7 = 118\ 983,20\text{лв.}$, и дължимата законна лихва за периода на забава от 16.02.2020г. до 27.09.2021г. в размер на 19 501,58лв.

С оглед всичко изложено, съдът намира, че жалбата срещу оспорения АУПДВ се явява изцяло неоснователна и следва да бъде отхвърлена, предвид факта, че същият е законосъобразно издаден.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен Съд С. - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Н. системи“ – Е. – [населено място], представлявано от изпълнителния директор инж. Д. Ч. срещу Акт за установяване на публично държавно

вземане № 38/ 27.09.2021г., издадено от Директора на Б. дирекция „Източно беломорски район“, с който по отношение на дружеството са установени задължения, представляващи дължими такси за водовземане от повърхностни води съгласно разрешително № 003532/16.02.2005г., продължено с Решение № 290/22.10.2010г., издадени от Министъра на околната среда и водите, за периода 01.04.2019г. – 31.10.2019г.: главница: 118 983,20лв. и дължимата законна лихва за периода на забава от 16.02.2020г. до 27.09.2021г. в размер на 19 501,58лв.

ОСЪЖДА „Н. системи“ – Е., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район О. купел, [улица], представлявано от изпълнителния директор инж. Д. Ч. заплати на Б. дирекция „Източно беломорски район“ - [населено място] сумата от 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 – дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: